

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Man kan høre, at Socialdemokratiet er i rigtig gavehumør, og det er jo godt her op til jul, hvor alle har forventninger om at få deres juleønsker opfyldt. Men er der nu dækning for de mange løfter? Nej, det er der ikke.

Vi troede egentlig, at vi havde en fælles holdning til samfundsøkonomien; vi troede, at Socialdemokratiet var medansvarlig for 2010-målsætningen; ja, vi troede, at Socialdemokratiet ville være med til at halvere gælden; vi troede, der var enighed om ikke at eksperimentere med samfundsøkonomien, men det er der åbenbart ikke. Socialdemokratiets finanslovsforslag fortsætter med at være underfinansieret med ca. 8 mia. kr. De vil forære befolkningen gaver, men det er der ikke grundlag for.

Som om det ikke var nok, så vil disse gaver have en negativ virkning på samfundsøkonomien. De mål, vi har sat os omkring gældsnedbringeren, vil være bragt i fare. Socialdemokratiet lægger op til en stigning på de offentlige udgifter på 2 pct. Det er langt over målet og vil forhindre, at vi afdrager på gælden i det tempo, vi har forudsat.

Socialdemokratiet fremsætter en lang række forslag, som hver især jo kan synes ganske sympatiske, men som der bare ikke er mulighed for at gennemføre lige nu, og jeg tror, at Socialdemokraterne ved det: 3 mia. kr. til førtidspensionisterne, 1 mia. kr. til ulandsbistand og 750 mio. kr. til skolemad.

Hvor skal pengene komme fra? Nogle vil sige: I kan bare tage dem af kassen. Men det er ikke vores mål. Vi vil halvere gælden af hensyn til kommende generationer.

Efter vores mening er det forkert at se på de store offentlige overskud og forlange store ufinansierede udgifter. Det er forkert ikke at tage højde for konsekvenserne og bare love guld og grønne skove. Ikke alene betyder forslagene øgede udgifter, men de har også en negativ effekt på samfundsøkonomien.

Vi er jo midt i et positivt konjunkturforløb, og økonomien balancerer på en knivsæg. Hvis vi presser på med store nye opgaver, risikerer vi, at der opstår mangel på arbejdskraft, og det kan medføre øgede omkostninger og ekstraordinære lønstigninger, og det er der jo ikke nogen der har lyst til at det skal. Der er simpelt hen ikke plads til større aktivitet på nuværende tidspunkt.

Kl. 13.05

Hr. Henrik Sass Larsen sagde ved den første debat: Selv om pengene fosser ind i statskassen,

er den offentlige service lagt i et jerngreb. Det er ikke rigtigt. Der har aldrig været så mange muligheder som i dag, og den offentlige service er udvidet på en lang række punkter. Det skal jeg komme tilbage til senere.

Vender vi blikket mod SF's hr. Villy Søvndal, siger han: Vi har fået en mere ondartet og dyb fattigdom. Nu er det jo finansloven, vi forhandler om i dag, og der er afsat langt flere penge til de svage grupper end tidligere. Over finansloven er der afsat 295 mio. kr. over 4 år mod 138 mio. kr. i de sidste 4 år af den tidligere regeringsperiode. Der er brugt 6,3 mia. kr. over satspuljen over 4 år mod den tidligere regerings 4 mia. kr. Der er altså penge; det er ikke penge, vi mangler.

Meget af debatten er jo gået på regeringens tekstanmærkninger vedrørende kommunernes økonomi, som nu er vedtaget, og jeg kan se, at den ikke fylder så meget i debatten i dag. Regningen overlades til kommunerne, påstår oppositionen, men det er ikke rigtigt. Der er tale om, at kommunernes budgetlægning er skredet, og at det har været nødvendigt at stramme op.

Med erfaringerne fra 1970, hvor de kommunale udgifter steg 16 pct., er det nødvendigt at gøre noget for at sikre, at den offentlige økonomi ikke vokser ud over den 0,5 pct. realvækst, som er forudsat. Staten betaler hvert eneste af de initiativer, der er taget i dette års finanslov, krone for krone. Kommunerne bliver ikke snydt. Der er derudover afsat 3,5 mia. kr. til it-projekter, så kommunerne har god mulighed for at gennemføre de sammenlægningsprojekter, de skal.

Opnår kommunerne derudover produktivitetstgevinst svarende til måske 2 pct. om året, får de oven i købet lov til at beholde de penge. Effekten af at gøre ting bedre og på en mere effektiv måde er ofte undervurderet. Der er en enorm forskel på den mest effektive og den mindst effektive kommune, og der ligger et enormt potentiale i at gøre arbejdet på en bedre måde og mere effektiv måde. Det er et mål, at hjemmehjælperen får mere tid sammen med de ældre.

Finansloven indeholder en lang række forbedringer, bl.a. forbedringer for børnefamilierne. For mange børnefamilier er udgifterne til børnepasning en stor og tung post på budgettet, særlig mens børnene er helt små. Når vi sænker forældrebetalingen til daginstitutionerne i 2006 for de små børn og i 2007 for de lidt større børn, betyder det for en familie, der har to børn i henholdsvis dagpleje og børnehave, at de sparer